

Den sindssyge pauseklovn

Hun har lige rundet de 50 år, er stadig rastløs, med tusindvis af ideer og store drømme, men Pernille Højmark har et fast holdepunkt i karrieren - og det er Sweethearts.

At mødes med Pernille Højmark er som at blive draget ind i et helt nyt og meget intenst univers. Hun indtager som en selvfølge cafébordet i Valby med en åbenhed, der øjeblikkeligt skaber en fornemmelse af total tilstedeværelse. Og hun har ellers travlt for tiden - der er koncertrækkerne med Solitudevej, hvor Pernille Højmark tager rundt på mindre spillesteder, og priser de gamle klassikere som "Jeg sætter min hat, som jeg vil" og "Ølhunden Glammer", der er sommerens turné med Sweethearts lige på trapperne, og så er der alle os journalister, der bare gerne vil vide, hvordan fruene har det med at fylde 50.

- Det er sgu ok. Der er sådan en fornemmelse af; at nu har jeg ingen tid at spille. Tingene skal ske og de skal lykkes. Samtidig kan jeg mærke, at jeg er nået dertil, hvor folk må tage mig som jeg er. Der er en lille smule mere ro på øverste etage, og det er vel ok, at man i en alder af 50 år kaster håndklædet i ringen, og bare er sig selv. Jeg har det godt nok med min alder, men skal samtidig til at passe på mig selv. Det er jo de store sygdommes årti, så væk med smøgerne, siger hun, griner og tænder sig cigaret nummer tre.

Skræmmende

- Det er fedt at have den tredje ungdom til gode, og den kommer jo nu. Det glæder jeg mig til, for min første ungdom var ikke så sjov, men det skal denne her fandeme blive, lover Pernille Højmark, og hentyder til en ungdom der bar præg af barndommens sorger med faderens alkoholmisbrug og senere selvmord samt moderens alt for tidlige død. Et emne som Pernille Højmark snart er træt af at tale om.

- Min barndom behøver vi ikke padle mere rundt i. Jeg har altså levet et halvt hundrede år, så jeg må da gemme på historier, der er mere interessante end det. Ja, jeg var meget skræmmende, da jeg var yngre, og det skyldes sikkert min opvækst. Jeg har nok også mistet en del job på den bekostning, for det kompromisløse virker ofte skræmmende, men til gengæld har det også været en del af drivkraften, når jeg har kastet mig ud i nye projekter.

Fra kult til kendt

Og nye projekter har der været masser af. Projekter som har givet Pernille Højmark titlerne som foredragsholder, forfatter, skuespiller og ikke mindst sanger da hun i 1988 kastede sig over projektet med Sweethearts. Orkestret der dengang skabte røre i en musikbranche, hvor alting skulle have en grad af seriøsitet over sig, hvis det skulle tages alvorligt. Alvor blev ikke Sweethearts' kendetegn, men orkesteret formåede alligevel at fyre op under den ene 80'er og 90'er fest efter den anden.

- Behovet for et partyband af vores type var der, men vi gik den lange, hårde vej. Først blev vi kult, og så gik vi fra kult til kendt. En proces der tager tid, og hvor man nødvendigvis mister nogle af de første fans, fordi kendt er lig med mainstream. Jeg synes, at vi har arbejdet hårdt for vores succes, og det at vi har holdt det ud i over 20 år, må i sig selv være lidt af en bedrift, griner Pernille imens hun nærmest kaster sig tilbage i stolesædet og tømmer det sidste af en café latte.

- I starten var jeg mest den sindssyge pauseklovn, der fik lov til at trykke den af. Jeg sang simpelthen for grimt til at løfte sangerrollen alene, så derfor havde vi altid to frontfigurer. Da Marianne Van Toornburg så valgte at forlade gruppen, tumlede vi lidt rundt i nogle år, før vi traf den endelige beslutning om, at jeg efterhånden havde lært at synge ordentligt, og derfor skulle ind og tage mere ansvar. Og det må have

været den rigtige beslutning, for i dag er der absolut ikke plads til to i den rolle, lyder udmeldingen fra forsangeren.

Der skal ske noget nyt

At Pernille Højmarks forhold til Sweethearts er helt specielt, er der ingen tvivl om. Hun får en helt særlig energi over sig, når snakken falder på de mange koncerter og alle oplevelserne med bandet. Der er vist noget om snakken, når hun siger, at alle medlemmerne skal bæres væk før Sweethearts er historie.

- Vi er spændte på, hvor vi ender, for vi ved at der skal ske noget nyt, men det er ikke sådan, at vi har en fastlagt strategi, som vi arbejder målrettet efter. Sådan er vi slet ikke, sådan kan vi ikke arbejde. Vi må bare vente i spænding ligesom alle jer andre. Generelt er jeg nok sådan indrettet, at jeg gerne springer ud i nye ting. Man kan jo sige, at jeg har gjort det en del gange. Jeg har altid en masse ideer, som jeg går med inde i mit hoved, og når den rigtige tid kommer, og jeg er parat, så realiserer jeg dem, men det kan altså godt tage flere år.

Ukuelige idealister

Lige i øjeblikket er en af de ideer, der bor i Pernille Højmarks hoved, et oplæg til tre dokumentarfilm, hvor hun selv skal stå for instruktionen og være med til at skaffe råmaterialet.

- Det er et projekt som på en eller anden måde, er meget tæt på at kunne blive til noget, og som på den anden side er langt fra at være en realitet. Der er så mange udfordringer, især økonomiske, ved at bevæge sig ind i den genre. Jeg har strukturen for filmene på plads, og jeg har også rigtig mange timers råmateriale til den ene, men det er op ad bakke, sukker hun, og fortsætter – Man kan sige, at temaet for filmene er ukuelige idealister. Jeg følger en person fra Cuba, en fra Kina og en fra Kabul. Det er mennesker, som jeg har haft kontakt til, og som bare har så mange oplevelser at byde ind med, siger Pernille og tager hul på et emne, der ligger hende meget på sinde.

- Vi sgu nødt til at behandle hinanden med respekt. Vi er så berøringsangste over for det fremmede, at vi glemmer at se fordelene ved en åben verden, og et åbent samfund. Jeg tror, at en del fra min generation føler sig true af globaliseringen, men vi må jo bare indse, at vi ikke kommer tilbage til mormors kolonihavehus - de fliser er kolde. Jeg tror til gengæld ikke, at det bliver så stort et problem i de kommende generationer, for der er man vokset op med hele verden som legeplads. Lige nu synes jeg mest, at jeg oplever en flad debat, der udelukkende handler om dem og os. Der er ingen, der skelner imellem flygtninge og indvandrere, og der er ingen, der taler om fordelene ved et multikulturelt samfund. Lad os nu bare inspirere hinanden og nyde forskellene.

Pernille Højmark tænder endnu en smøg, og konstaterer at det her er et fint sted at slutte - og det gør vi så.

Oplev Pernille Højmark i forgrunden for Sweethearts onsdag den 30. juni kl. 18.00 på Nytorv